

Bilag 4.

HÅNDVÆRKSRADET

København V., den 15. oktober 1953.

Ministeriet for handel, industri og søfart.

I anledning af at ministeriet sammen med fremsendelsen af trustkommissionens betænkning nr. 3 „Konkurrencebegrænsning og monopol“ har udbedt sig en udtalelse fra Håndværksrådet med henblik på udarbejdelsen af forslag til en permanent lovgivning på det pågældende område, skal rådet udtale følgende:

1. Man må erkende, at det danske samfund og dansk erhvervsliv er interesseret i bevarelsen af den fri konkurrence og som følge heraf også i en kontrol med monopoldannelse. I denne forbindelse finder man anledning til at pege på, at både restriktionerne for udenrigshandelens vedkommende, således som disse har udviklet sig gennem de sidste 20 år, og restriktionerne indadtil, har været stærkt medvirkende til at skabe monopoldannelser og konkurrencebegrænsende sammenslutninger. Eksempelvis skal nævnes, at prisdirektoratets virksomhed efter vor opfattelse ofte har haft den virkning, at de konkurrencebegrænsende sammenslutningers betydning er steget.
2. Idet man erkender, at der findes sådanne monopoldannelser og konkurrencebegrænsende sammenslutninger i vort samfund, og at en kontrol med disse er ønskelig, skal man pege på det vigtige i, at man i fremtiden ikke blot søger at kontrollere økonomiske sammenslutninger, men tillige sådanne, der ikke blot virker på det økonomiske, men tillige på det politiske område. Væsentlige dele af den kooperative virksomhed har nær tilknytning til politiske bevægelser. Økonomisk-politiske magtkoncentrationer kan efter vor opfattelse medføre uheldige virkninger for hele vort økonomiske liv.
3. Man erkender for så vidt, at en lovgivning med henblik på konkurrencebe-

grænsninger og monopoler er ønskelig. For såvidt angår det princip, hvorefter en sådan lovgivning skal gennemføres, finder man det rigtigt, at kontrolprincippet kommer til anvendelse. Imidlertid kan man ikke følge trustkommissionens forslag, hvorefter der gives priskontrolrådet og prisdirektoratet udøvende beføjelser. Vi må mene, at priskontrolrådets og prisdirektoratets virksomhed må indskrænke sig til kontrollerende og registrerende opgaver. Adgang til at give pålæg bør efter vor opfattelse ikke tilkomme et administrativt organ, men derimod en domstol, evt. ankenævnet eller anden monopol-prisdomstol. Det er formentlig rigtigt, at lovens hovedprincip skal være, at man kan skride ind i tilfælde, hvor konkurrencebegrænsninger kan antages at medføre urimelige priser og forretningsbetingelser eller andre samfundsmæssigt urimelige indskrænkninger i den fri erhvervsudøvelse, men vi finder altså ikke, at priskontrolrådet eller prisdirektoratet bør have executive beføjelser, men at disse bør formidles af en domstol eller et domstollignende organ som ovenfor nævnt.

4. For så vidt angår kommissionens diskussion af effektivitetskriteriets anvendelse, finder vi anledning til at pege på, at man næppe administrativt kan fastslå, hvilke virksomheder der er effektive eller modsat mindre effektive. Den politik, som visse sammenslutninger på arbejdsmarkedsområdet fører, anvender ikke effektivitetskriteriet, og det forekommer os derfor betænkeligt, om man i særlig lovgivning skal fastslå erhvervsvirksomhedernes effektivitet. Iøvrigt må vi pege på, at anvendelsen af effektivitets-